

indsnævre forskellen mellem høje og lave skatteprocenter.

Kl. 15.30

Målsætningen er ganske klar, men man kan sige, at den er blevet større, fordi vi samtidig har arbejdet med en strukturreform, som jo i sig selv påvirker kommunernes udgangssituationer. Det er sådan set også derfor, det er meget fornuftigt at se de to ting i en sammenhæng, for det er klart, at alene i det at sammenlægge kommuner er der en udligningseffekt, og i det at flytte opgaverne fra amterne, der i dag har et højt indbyrdes udligningsniveau, til kommunerne, der i dag har et lavere indbyrdes udligningsniveau, er der også en effekt, som skal regnes ind.

Derfor har der ligesom været to udfordringer. Den ene har været at lave de justeringer og tilpasninger af udligningssystemet, der gør, at vi kan håndtere de byrdemæssige effekter af selve kommunalreformens struktur og opgaverreformen, og den anden har været at lave en række yderligere ændringer, som dels skal bidrage til at fjerne den ubalance, der i dag er mellem kommunerne, dels ruste kommunestyret til fremover at være et styre, som er i balance. Det er jo for så vidt en kendt sag, hvad vi har gjort, så det skal jeg ikke bruge mange kræfter på, for det ved alle. Men hovedopskriften er altså at øge landsudligningen markant til 58 pct. og samtidig øge den vægt, hvormed vi indregner de socioøkonomiske kriterier, så der kommer mere udligning.

Jeg glæder mig især over, at vi ved siden af at have lavet et system, der her og nu giver en mere retfærdig og mere rimelig udligning, også har fremtidssikret systemet ved at indføre nogle dynamiske elementer i det. Jeg tror, det var fru Pia Gjellerup, der spurgte, hvor dynamikken er, og hvad det er, der fremtidssikrer systemet. Det, der fremtidssikrer systemet, er jo, at vi allerede på forhånd har besluttet, at de socioøkonomiske kriterier skal fylde noget mere. De skal vokse med en kvart procent om året, netop fordi vi godt ved, at i samme sekund, vi har lavet et system, der passer til dagens virkelighed, begynder morgendagens virkelighed at tage sig anderledes ud.

En af de ting, som vi ved vil ske fremadrettet, er jo, at førtidspensionsreformen fases ind over tid. Kommunerne vil hen ad vejen komme til at stå med en stadig større del af finansieringsansvaret for førtidspensionen, og da førtidspensionisterne jo ikke er bosat fuldstændig gennemsnitligt i det danske landskab, vil det over tid

føre til, at de kommuner, der har flere førtidspensionister end gennemsnittet, alt andet lige vil opleve et udgiftspres. Det er baggrunden for, at vi allerede nu har lagt ind i systemet, at de socioøkonomiske kriterier vokser, samtidig med at vi har sat den stopklods, at i folketingssamlingen 2008-09 skal hele det socioøkonomiske værktøj gennemgå et serviceeftersyn.

Det hænger i øvrigt sammen med en anden ting, nemlig at vi i forbindelse med kommunalreformen har lavet nogle særlige overgangsordninger for udlægningen af de sociale områder, og de fases ud i 2010. Jeg nævner det, vel viden om at det kan virke teknisk, fordi der i de byrdefordelingsmæssige regnestykker, vi har præsenteret, indgår de fremadrettede ordninger på det sociale område, sådan som de vil blive, når de er faset fuldt ind i 2010.

Frem til 2010 er der lagt noget elastisk eller tryghed eller en sikkerhedszone, eller hvilket ord man nu vil bruge, ind i nogle særlig høje refusionsprocenter. Der er altså noget at give af til de kommuner, der har mange opgaver på området, og derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vi, inden det permanente system sættes i værk i 2010, giver de socioøkonomiske kriterier et serviceeftersyn. Derfor er det dynamisk, gennemtænkt og fremtidssikret.

Kl. 15.35

Det samme gælder for landsudligningsniveauet på de 58 pct., som jo er et politisk valgt udligningsniveau i et forsøg på at finde en balance mellem to i virkeligheden modsatrettede hensyn. Det ene hensyn er, at alle kommuner skal have et fair og rimeligt og i princippet ensartet udgangspunkt for at løse deres opgaver, men hvis det synspunkt skal føres helt til bunds, skal der udlignes 100 pct. Det andet hensyn er, at der skal være et incitament, en tilskyndelse og en ansporing til at gøre en forskel, men hvis det synspunkt skal føres helt igennem, skal der slet ikke udlignes.

Det er mellem de to yderpunkter, der skal findes en balance, og den er fundet med de 58 pct. Det er et politisk valgt udligningsniveau, og jeg synes, det kunne være spændende at udfritte den opposition, der bare stiller lidt mavesure spørgsmål, om, hvad oppositionens bud på procenten er. Det ville i hvert fald gøre det let for os andre meget hurtigt at levere nogle regnestykker, der viser, hvordan tabene visse steder bliver større, og hvordan gevinsterne andre steder bliver større, og det kunne være interessant.